

På grundlag af drøftelser med Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere vil der blive fastlagt retningslinier for udførelse af efterbehandling og gennemførelse af kortlægninger og undersøgelser m.m., bl.a. med henblik på at sikre, at erhvervet får mulighed for at vurdere de økonomiske forhold i forbindelse med indvindingsopgaver.

2.4. Øvrige ændringer

De gældende bestemmelser om betaling af afgifter af råstoffer, der indvindes, er udtaget i forslaget. Reglerne indgår i lov om afgift af affald og råstoffer.

Lovforslaget indholder endvidere en hjemmel for amtsrådet til at ekspropriere fast ejendom og rettigheder, der er knyttet til fast ejendom, når det vil være af væsentlig betydning for at realisere en ønsket planlægning.

Baggrunden for bestemmelsen er ønsket om en stærkere samfundsmæssig styring af udnyttelsen af den begrænsede råstofressource og en mere hensigtsmæssig efterbehandling af større, sammenhængende indvindingsområder.

I følge den gældende råstoflov er det alene indvinning af råstoffer på landjorden, der kræver en forudgående tilladelse fra amtsrådet. Lovforslaget har imidlertid medtaget en hjemmel, hvorefter ministeren i særlige tilfælde kan fastsætte regler om, at også efterforskning af råstoffer kræver en forudgående tilladelse.

Baggrunden herfor er, at der kan knytte sig mere overordnede interesser til en mere omfattende efterforskning af specialiserede råstoffer, hvorfor der kan være et behov for at stille særlige vilkår m.v. for efterforskningen.

For at sikre en mere resourceøkonomisk anvendelse af råstofferne indebærer lovforslaget, at der i højere grad end nu kan stilles krav om anvendelse af erstatningsmaterialer m.m.

Der er endvidere foretaget en række mindre ændringer og tilføjelser. Under bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser vil der blive redegjort nærmere herfor.

3. Økonomiske, administrative bemærkninger

3.1. Indledning

Med lovforslaget afformaliseres den amtskommunale sektorplanlægning helt.

Amtsrådene skal fortsat forestå en råstofkortlægning af forekomsterne på landjorden.

Amtsrådenes afgørelser efter loven kan som hovedregel påklages og behandles af enten Naturklagenævnet eller Skov- og Naturstyrelsen efter bemyndig-

gelse fra ministeren. Visse nærmere definerede afgørelser kan, jf. det ovenfor anførte, dog ikke påklages.

3.2. Miljøministeriets besparelser

Begrænsninger i klageadgangen

Amtsrådenes afgørelser har hidtil kunnet påklages til Miljøministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen, hvis afgørelser igen kunne indbringes for Miljøankenævnet.

Den foreslåede klageordning vil betyde, at langt de fleste klager også for fremtiden vil blive behandlet af ministeren (Skov- og Naturstyrelsen efter bemyndigelse).

Kun ganske få klager forventes at skulle afgøres af Naturklagenævnet, idet de vedrører spørgsmål af væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

De afgørelser, som i loven er gjort endelige, udgør et meget begrænset antal.

Da der i øvrigt medgår ressourcer i forbindelse med Naturklagenævnets behandling af klager skønnes den foreslåede klageadgang ikke at medføre nævneværdige besparelser på Miljøministeriets budget.

3.3. Amtskommunale besparelser

Afformalisering af råstofplanlægningen

Ved lovens ikrafttræden vil der foreligge råstofplaner for samtlige amtskommuner udarbejdet efter de hidtil gældende regler.

De amtskommuner, der allerede har gennemført en rimelig detaljeret sektorplanlægning, vil, uanset en afformalisering, sandsynligvis kunne spare ressourcer ved enkeltsagsbehandlingen, idet en række forhold allerede vil være afklaret gennem sektorplanlægningen.

De amtskommuner, hvor planlægningen ikke har nået et tilsvarende detaljeringniveau, kan ikke umiddelbart antages at ville indstille planlægningsarbejdet, selvom råstofplanlægningen afformaliseres. Baggrunden for denne antagelse er, at eventuelle besparelser på planlægningsområdet sandsynligvis vil blive udlignet ved merarbejde i forbindelse med enkeltsagsbehandlingen, en sammenhæng som flere amtskommuner har givet udtryk for.

På denne baggrund skønnes der ikke at blive tale om nævneværdige amtskommunale besparelser som følge af den fuldstændige afformalisering af råstofplanlægningen.